

[Birthe Wetlesen.]

af revision af loven om bekæmpelse af sygdom og dødelighed i det første leveår.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Indledningsvis vil jeg sige tak, og jeg er i den lykkelige situation at kunne gøre det til samtlige ordførere i denne sag.

Det ærede medlem fru Lis Groes indledte med at sige, at der havde været ført nogle forhandlinger med de amtskommunale organisationer, de sognekommunale organisationer og de købstadkommunale organisationer, og det er rigtigt, men det er vel nærmest ikke rigtigt, at forhandlingerne har været svære, for de har været ret enkle. Det måtte jo imidlertid fremgå af de svar, vi fik, at der var interesseforskel mellem kommunerne, amterne og købstæderne. Det er tilfældet ikke alene i dette spørgsmål, men i mange andre spørgsmål.

Jeg kan dertil føje, at vi har jo også i forbindelse med dette lovforslags tilblivelse, således som de ærede medlemmer, der var med i udvalget sidst, ved var tilfældet dengang; haft forhandlinger med sundhedsstyrelsen, og vi har haft forhandlinger med 8 amtslæger spredt over landet for at spørge disse amtslæger, hvordan de vurderede, en kombinationsordning som den foreslåede ville blive mødt ude omkring i amter og i sogne. Jeg kan vel sige generelt, at tanken blev modtaget med forståelse af disse amtslæger, og at disse amtslæger i hver sit amt ville anbefale de kommunale myndigheder at gå positivt ind for ordningen. Jeg lægger megen vægt på, at vi til dette lovforslags gennemførelse har tilslutning fra de kommunale organisationer, og derfor er jeg af den mening — også af andre grunde — at man bør vige tilbage for at gennemføre den obligatorisk mod sognenes og amternes indstilling. Det er ikke uvæsentligt, hvordan forholdet er i disse kommunale organisationer, når en lov skal gennemføres, navnlig når vi vel ikke med den mangel, vi har på sygeplejersker, med rette kan gøre det uden deres indforståelse.

Det næste spørgsmål, der blev nævnt af de ærede medlemmer fru Lis Groes og fru Clara Munck, var spørgsmålet om refusionsordningen. Det er rigtigt, at vi i udvalget sidste gang drøftede, om det var muligt gennem ensartede refusionsregler, og

det vil vel nærmest sige en forhøjelse af de små refusioner op til 50 pct., at lokke flere kombinerede ordninger frem. Når en sådan bestemmelse ikke er taget med i denne lov, skyldes det simpelt hen, at vi i regeringen er enige om — jeg har haft en forhandling med de kommunale organisationer herom for nylig — at hele spørgsmålet om refusion til kommunerne, tilskud til kommunerne og det vil igen sige byrdefordelingen mellem staten og kommunerne, skal tages op til analyse. Det har de kommunale organisationer erklæret sig indforstået med. Der vil blive nedsat et udvalg inden for hvert ministerium, der skal analysere de tilskudsordninger, vi har, og kunne vi nå frem til en simplificering af disse refusionsordninger og tilskudsordninger, ville meget være nået; så kunne der spares nogen administration i afregningerne mellem staten og kommunerne. Det er en af årsagerne til, at vi ikke har villet ændre bestemmelserne på nuværende tidspunkt.

Det ærede medlem fru Lis Groes sagde, at vi havde en ordning for Grønland, og det er rigtigt. Når der ikke står, at denne lov skal gælde for Grønland, skyldes det, at selv om man har 7 sundhedsplejersker i Grønland og 1 ledende sundhedsplejerske, har man dem ikke i henhold til 1937-loven. Jeg tror ikke, det grønlandske samfund på nuværende tidspunkt og i adskillige år fremover har mulighed for at følge dette lovforslag. Den ordning, vi skal have fremover på Grønland, må ligesom den, vi har der i øjeblikket, hvile på 100 pct. statstilskud eller betaling simpelt hen fra staten.

Det ærede medlem fru Ellen Poulsen sagde, at hun var ikke helt tilfreds med lovforslaget, selv om der ganske vist nu står i lovforslaget, at kommunerne „bør“ ansætte sundhedsplejersker. Dette mener jeg reelt er en skærpelse, men det indeholder ikke en pligt. Førstod der, at hvis en kommune gennemførte ordningen, kunne den få tilskud. Her gives faktisk en opfordring fra lovgivningsmagten, og derfor er det glædeligt, at samtlige partiordførere har sluttet op om lovforslaget her i dag. Det er en henstilling fra lovgivningsmagten, en opfordring fra lovgivningsmagten til de kommunale organisationer om at tage denne ordning op til drøftelse og dér, hvor man ikke har den, til etablering. Men det ærede